

ע"פ 56278/08/18 - תחריר אבו סנינה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 56278-08-18 אבו סנינה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת חיה זנדברג
מערערת תחריר אבו סנינה
נגד מדינת ישראל
משיבה
פסק-דין

ערעור על פסק-דין של בית-משפט השלום לתעבורה בירושלים (כב' סגן הנשיא יהושע צימרמן) בפ"ל 7570-08-16 מיום 11.7.2018.

פסק-הדין בפ"ל 7570-08-16

1. המערערת הורשעה על-פי הודאתה בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]; נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], התש"ל-1970; ותוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה מ-6 חודשים מיום פקיעת תוקפו, עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
2. לפי עובדות כתב האישום בהן הודתה המערערת, ביום 7.5.2016 המערערת נהגה במכונית כאשר ברכב עמה 4 ילדים, וזאת כאשר היא פסולה מנהיגה, ללא תעודת ביטוח, וכאשר רישיון הנהיגה שלה פקע ביום 3.4.2014.
3. ביום 11.7.2018 גזר בית המשפט קמא את דינה של המערערת למאסר בפועל לתקופה של 30 יום, תוך הפעלת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגד המערערת (15 יום בחופף ו-15 יום במצטבר), ובסך הכול 45 ימי מאסר שירוצו במסגרת עבודות שירות; וכן למאסר על-תנאי; קנס; פסילת רישיון נהיגה ופסילה על-תנאי.
4. על גזר דין זה הוגש הערעור הנוכחי, שהתמקד ברכיב המאסר לריצוי בעבודות שירות, ובו בלבד.

הערעור

5. באי-כוח המערערת טענו כי בנסיבות המקרה המיוחדות, ונוכח נסיבותיה האישיות של המערערת כפי שפורטו בתסקיר (תסקיר שלא היה בפני בית-המשפט קמא), יש מקום להאריך את המאסר המותנה שנגזר על המערערת כך שעל המערערת יוטלו שעות-שירות-לתועלת-הציבור חלף המאסר בעבודות שירות שנגזר עליה. באי-כוח המערערת הדגישו שהמערערת היא אם לחמישה ילדים; שהמקרה בו נהגה נבע מנסיבות אישיות נטענות שפורטו על ידם; שהמערערת נטלה אחריות מלאה לעבירה והכתה על חטא; ושהמערערת חידשה את רישיון הנהיגה שלה, כך שהיא יצאה ממעגל הנהגים הבלתי מורשים. עוד עמדו באי-כוח המערערת על כך שבית-המשפט קמא לא קבע בעניינה של המערערת מתחם ענישה, כמתחייב מהחוק.
6. ב"כ המדינה טען שדין הערעור להידחות. ב"כ המדינה עמד על חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה, בפרט מקום בו ברכב נסעו 4 ילדים והעבירה בוצעה כשבועיים בלבד לאחר שהמערערת נפסלה מלנהוג. ב"כ המדינה הדגיש שהעונש שהוטל על המערערת אינו חורג ממתחם הענישה. לעמדת ב"כ המדינה, אין בנסיבות האישיות

עמוד 1

שפורטו בתסקיר או בהמלצה הכלולה בו כדי לשנות מהמסקנה האמורה.

דין והכרעה

7. דין הערעור להתקבל במובן שיפורט להלן.

8. מונח בפניי תסקיר, שלא היה בפני בית-המשפט קמא, אשר מפרט נסיבות אישיות של המערערת (שמפאת צנעת הפרט לא נפרטן), נסיבות שלא היו בפני בית-המשפט קמא, ואף המלצה שלא הייתה בפני בית-המשפט קמא. בשקילת מכלול נסיבות המקרה, ולאחר הבחינה של הנסיבות שהוצגו בפני בית המשפט קמא במסגרת הדיון שהיה בפניו (כעולה מפרוטוקול הדיון) והנסיבות המפורטות בתסקיר המבחן, שלא היו בפני בית-המשפט קמא, סברתי כי הנכון הוא שהתיק יוחזר לבית-המשפט קמא על מנת שישקול האם יש באמור בתסקיר כדי להשפיע על גזירת הדין אם לאו, ויכריע כחוכמתו.

9. לפיכך, אני מורה על קבלת הערעור במובן זה שרכיב המאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות (כולל רכיב הפעלת התנאי) שנכלל בגזר דינו של בית המשפט קמא - מבוטל, והתיק מוחזר לבית המשפט קמא על מנת שישקול ויכריע האם יש מקום לשנות מגזר הדין אם לאו נוכח האמור בתסקיר המבחן. למען הסר ספק, אין בכך משום הבעת עמדה לגופם של דברים.

אשר על כן, הערעור מתקבל במובן האמור לעיל.

ניתן היום, 'ל' אדר א' תשע"ט, 07 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.